

Sygn. akt II CZ 150/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko C. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2013 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 26 czerwca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną M. S. jako nieopłaconą w terminie, po uprzednim oddaleniu jej wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej.

Zażaleniem z dnia 9 lipca 2012 r. M. S. zaskarżyła powyższe postanowienie, domagając się jego zmiany i przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od skargi. Żaląca wniosła także o rozpoznanie zasadności oddalenia wniosku o przywrócenie terminu oraz podniosła, że Sąd nie rozpoznał wszystkich okoliczności sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c., jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Jak wyjaśniono w judykaturze, winą strony (jej przedstawiciela lub pełnomocnika procesowego) w znaczeniu procesowym jest nieprzykładanie staranności i troskliwości w tym wysokim stopniu, jakiego wymaga z natury rzeczy prowadzenie procesu, nieprzestrzeganie wszelkich potrzebnych i możliwych środków ostrożności dla dopełnienia w terminie czynności procesowej, jeżeli wskutek tego czynności procesowej nie dokonano w terminie, a z okoliczności przypadku wynika, że przy zachowaniu tej staranności i ostrożności strona dopełniłaby tej czynności w terminie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.05.2012 r., II UZ 14/12, LEX nr 1222161). Przy rozpoznawaniu wniosku należy rozważyć wszystkie okoliczności danego przypadku uchybienia terminu.

Ocena Sądu w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej, skutkująca następnie odrzuceniem tego środka, jest trafna. Żaląca została częściowo zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej, i w terminie tygodniowym – licząc od dnia doręczenia jej pełnomocnikowi tego orzeczenia, tj. 29 maja 2012 r. – zobowiązana była uiścić brakującą część opłaty, czego nie uczyniła. Sąd rozpoznając ten wniosek wiążąco ocenił sytuację materialną powódki.

Powołany przez żalącą argument w postaci jej stanu zdrowia, potwierdzony zaświadczeniem lekarskim, nie przemawia za uznaniem, iż strona uchybiła terminowi bez swojej winy, zwłaszcza że, jak wynika z zażalenia, nie była to

rzeczywista przyczyna nieuiszczenia przez powódkę w terminie opłaty. Z zaświadczenia wystawionego przez lekarza, a znajdującego się w aktach sprawy (k. 266) wynika, że powódka cierpi na schorzenia typowe dla swojego wieku (tj. np.: miażdżyca).

Sąd oceniając jednak stan majątkowy strony ubiegającej się o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty uznał, że jej stan majątkowy pozwala na uiszczenie kwoty 1000 zł. Jak wskazał sam pełnomocnik żalącej, informował on ją – nawet przed wydaniem przez sąd orzeczenia w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych – o możliwości jego nieuwzględnienia i konieczności wydatkowania określonej kwoty na ten cel. Powódka powinna była już wtedy gromadzić środki na ten cel i na wypadek odmowy zwolnienie od kosztów uiścić opłatę w terminie.

Powołane względy wskazują na zasadność wydanego przez Sąd orzeczenia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.